

Številka: 018-031/2026-7

Datum: 7. 4. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter Andraža Žvana in dr. Mateje Škabar kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Vzdrževanje operacijskih miz*«, v sklopu 3 »*Vzdrževanje operacijskih miz proizvajalca UFSK*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba TRADEIN, trgovina in storitve, d.o.o., Industrijska cesta 1, Grosuplje, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji o.p., d.o.o., Gosposvetska cesta 13, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerzitetni klinični center Ljubljana, Zaloška cesta 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 7. 4. 2026

odločila:

1. Zahtevak za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga je naročnik razdelil na sklope in ga oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s spremembami; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 10. 7. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN005383/2025-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnemu listu EU pod št. objave 448991-2025, s tremi popravki.

Naročnik je 13. 10. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN005383/2025-ODL/01) objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 9. 10. 2025, s katero je (med drugim) odločil, da se javno naročilo v sklopu 3 odda ponudniku Betaplan, trgovina in storitve, d.o.o., Kidričeva ulica 24A, 3000 Celje, čigar ponudba se je glede na merilo uvrstila na prvo mesto in jo je naročnik

ocenil kot dopustno. Iz tega razloga naročnik preostalih dveh, manj ugodnih ponudb (med drugim vlagateljeve) z vidika njune dopustnosti ni preverjal.

Naročnik je 22. 10. 2025 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN005383/2025-ODL/01-P01) objavil »*Odločitev o razveljavitvi odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 3*«, iz katere izhaja, da je na podlagi predloga neizbranega ponudnika (vlagatelja) ugotovil, da obstaja možnost, da je pri prvotno objavljeni odločitvi o oddaji javnega naročila prišlo do določenih nezakonnosti v zvezi s presojo dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika v sklopu 3, zato je slednjo v predmetnem sklopu razveljavil in postopek vrnil v fazo ponovnega pregleda ponudb.

Naročnik je 4. 2. 2026 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN005383/2025-ODL/02) objavil »*Odločitev o neoddaji javnega naročila za sklop 3*« z dne 30. 1. 2026 (v nadaljevanju: izpodbijana odločitev), s katero je odločil, da se predmetno javno naročilo v sklopu 3 ne odda, saj je ugotovil, da nobena od prejetih ponudb ni dopustna. Kot razlog za nedopustnost vlagateljeve ponudbe je naročnik navedel ugotovitev, da vlagatelj v ponudbi ni oddal vseh zahtevanih obrazcev, in sicer tehničnih specifikacij, ki jih je naročnik zahteval v 10. točki poglavja »6. Ponudba« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija).

Vlagatelj je 12. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se razveljavi izpodbijano odločitev, in zahteva povrnitev priglašanih stroškov pravnega varstva.

Po prepisu tehničnih specifikacij, ki jih je v obravnavanem primeru v razpisni dokumentaciji določil naročnik, in 2. člena vzorca pogodbe vlagatelj zatrjuje, da njegova ponudba, ne glede na dejstvo, da v ponudbi ni predložil tehničnih specifikacij, ni nedopustna, saj iz vzorca pogodbe izhaja, da določila pogodbe in razpisne dokumentacije (katerih sestavni del so tudi tehnične specifikacije) veljajo pred ponudbo izvajalca. Glede na to, da so v pogodbi tehnične specifikacije jasno napisane (v členih 1 do 5, ki jih vlagatelj citira v nadaljevanju zahtevka za revizijo) ter vsebovane v razpisni dokumentaciji, vlagatelj zatrjuje, da je s tem, ko je v ponudbi predložil vzorec pogodbe (ki že vsebuje tehnične specifikacije), izpolnil naročnikovo zahtevo po predložitvi tehničnih specifikacij. Zato meni, da v danem primeru niti ne gre za pomanjkljivost ponudbe, tudi če bi šlo, pa je ta nebitna. Poleg tega navaja, da tehničnih specifikacij ni bilo treba podpisati in žigosati, saj so sestavni del razpisne dokumentacije, na podlagi katere se oddaja ponudba, niti niso bile zahtevane v okviru obrazca, zato jih po njegovem mnenju ni bilo treba prilagati v ponudbo. Zatrjuje, da načina razlage razpisne dokumentacije, kot jo sedaj tolmači naročnik, ni bilo mogoče ugotoviti do roka za oddajo ponudb, še posebej, ker se praksi v ponudbo dajejo dokumenti, ki jih je treba podpisati, žigosati oziroma izpolniti, in ne dokumenti, ki predstavljajo kopijo razpisa in bi se jih ponovno prilagalo v ponudbo. Navaja, da je oddal ponudbo po tehničnih specifikacijah iz razpisa, zato so te sestavni del njegove ponudbe. Strinja se strogo pravil v postopkih javnega naročanja, vendar meni, da ima tudi ta svoje meje in ni namenjena sama sebi. Ob tem izpostavlja še, da je v ponudbi oddal podpisan obrazec ESPD, s katerim se je strinjal z razlogi za izključitev in pogoji za sodelovanje, torej tudi s tehničnimi specifikacijami.

Naročnik je 19. 2. 2026 sprejel sklep št. 845080118-030-25/ODL-S3-Z1 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), objavljen na portalu eRevizija dne 25. 2. 2026, s katerim je zavrnil vlagateljev zahtevek za revizijo in njegovo zahtevo za povrnitev stroškov.

S sklicevanjem na točko 6 razpisne dokumentacije naročnik zatrjuje, da je v danem primeru jasno, da so morali ponudniki v ponudbi predložiti tako tehnične specifikacije kot vzorec pogodbe. Glede na to, da je naročnik zahtevana dokumenta navedel ločeno in torej zahteval dva obrazca, kot neutemeljeno zavrača navedbo vlagatelja, da je slednji s predložitvijo vzorca pogodbe, ki naj bi

vseboval tehnične specifikacije, izpolnil njegovo zahtevo. Naročnik sicer potrjuje pravilo glede vrstnega reda upoštevanja veljavnosti dokumentov (pogodbe, razpisne dokumentacije, ponudbe), ki ga je navedel v vzorcu pogodbe, vendar ob tem poudarja, da je vsebina tehničnih specifikacij širša (saj pogodba ne vsebuje določbe glede odzivnega časa), pri čemer je treba ločiti fazo izbire ponudnika in fazo izvedbe pogodbe (na katero bi se lahko nanašala predmetna navedba vlagatelja). Navaja, da ni zahteval podpisa tehničnih specifikacij, temveč le njihovo predložitve v ponudbi, s čimer bi ponudnik izkazal, da se je seznanil z njimi – česar pa vlagatelj ni storil. Dalje poudarja, da podpisan obrazec ESPD ne zadosti zahtevi po predložitvi preostalih zahtevanih obrazcev, saj bi v tem primeru bila zahteva po predložitvi dodatnih obrazcev nesmiselna (kar pa ni). Poleg tega dodaja, da je obrazec ESPD v ponudbi vlagatelja priložen le v obliki .xml in kot tak ni podpisan, zato tudi iz tega razloga predmetno navedbo vlagatelja zavrača kot neutemeljeno. Dalje poudarja, da v predmetnem postopku pravnega varstva nobenega od ponudnikov ni pozival k dopolnitvi ponudbe, pri čemer vlagatelja v izpostavljenem delu, upoštevajoč določbo šestega odstavka 89. člena ZJN-3, niti ne bi smel pozivati (saj med drugim ni dopustno dopolnjevanje ponudbe v delu, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila). V zvezi z navedbo vlagatelja glede nebistvene pomanjkljivosti pa naročnik izpostavlja, da slednjo, skladno z dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3, lahko spregleda, ni pa tega dolžan, zato tudi to navedbo označi za neutemeljeno.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 25. 2. 2026 in na njen poziv še 16. 3. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo opredelil 26. 2. 2026. V vlogi vztraja pri svojih navedbah in prereka naročnikove razloge za zavrnitev zahtevka za revizijo. Poudarja, da je pristop naročnika izrazito formalističen in neskladen z zakonodajo, saj tehnične specifikacije niso bile oblikovane kot obrazec (npr. št. 10), ki bi ga bilo treba podpisati in žigosati, tako da bi bilo mogoče razumeti, da ga je treba natisniti in ponovno priložiti. Kot navaja tudi naročnik, namen predložitve tehničnih specifikacij v danem primeru ni bi v tem, da ponudnik s tem izkaže strinjanje z njimi (oziroma da izkaže, da je ponudba skladna s tehničnimi specifikacijami), temveč zgolj v seznanitvi z njimi. Četudi vlagatelj tega obrazca v ponudbi ni predložil, navedeno ne pomeni, da se s tehničnimi specifikacijami ni seznanil, saj so podlaga za oddajo ponudbe (ponudba in ponudbeni predračun sta podana ravno na podlagi tehničnih specifikacij), vlagatelj pa se je z njimi seznanil takrat, ko je pregledal razpis in oddal ponudbo. V tej zvezi poudarja, da je postopek oddaje javnega naročila celota, ki je sestavljena iz trenutka pred rokom za oddajo ponudb, ko se ponudnik seznanja z zahtevami naročnika, in trenutka, ko ponudnik odda ponudbo. Objava razpisa pomeni prav to, da je vlagatelj seznanjen z naročnikovimi zahtevami, vlagatelj pa to dokazuje s podpisom obrazca ESPD (ki se šteje za podpisanega z oddajo ponudbe v elektronski obliki) in ostalih obrazcev. Vlagatelj dalje citira 2. člen vzorca pogodbe in zatrjuje, da se na podlagi oddanega ponudbenega predračuna šteje, da je v njem predmet pogodbe podrobneje določen. Glede na to, da tudi iz definicije dopustne ponudbe ne izhaja, da je pogoj za dopustnost ponudbe seznanitev ponudnika s tehničnimi specifikacijami (temveč to, da je ponudba skladna z njimi), vlagatelj meni, da je naročnikova odločitev nezakonita. Dalje vlagatelj v zvezi z razliko v vsebini pogodbe in tehničnih specifikacij izpostavlja, da je prvotni vzorec vseboval določbo o odzivnem času (v 7. členu), popravljena oziroma končna verzija vzorca pogodbe pa te določbe sicer ne vsebuje več, vendar se kljub temu še vedno sklicuje na odzivne čase, ki naj bi bili v 7. členu. V posledici tega vlagatelj meni, da je zahteva glede odzivnega časa še vedno veljavno pokrita v vzorcu pogodbe, v nasprotnem primeru pa gre za nejasno razpisno dokumentacijo oziroma dokumentacijo, ki je sama s seboj v nasprotju, kar pa ne more iti v škodo vlagatelja. Ob tako ugotovljenem dejanskem stanju vlagatelj zaključuje, da naročnik nima diskrecijske pravice, da ne spregleda nebistvene napake, saj s tem vzdržuje protipravno stanje (da se ohrani izvedba storitev s sedanjim izvajalcem brez razpisa), ki predstavlja celo prekršek. Glede na to, da iz nobenega

dela razpisne dokumentacije ne izhaja, da predložitev skeniranih tehničnih specifikacij pomeni dokaz, da je bil ponudnik seznanjen z razpisom, navedeno po mnenju vlagatelja ne more biti izločitveni razlog. Ob tem poudarja še, da naročnik ni ugotovil, da njegova ponudba ni skladna s tehničnimi specifikacijami, temveč zgolj, da se vlagatelj z njimi ni seznanil.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor o tem, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ponudbo vlagatelja ocenil za nedopustno iz razloga, ker ta v ponudbi ni predložil dokumenta (obrazca) »*Tehnične specifikacije*«, ki je predstavljal del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Skladno z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, takšna ponudba pa mora med drugim ustrezati zahtevam naročnika, določenim v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Kot izhaja iz vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, del slednje predstavlja tudi dokument »*Tehnične specifikacije*« (v nadaljevanju: tehnične specifikacije), ki ga je naročnik uvrstil med pripravljene obrazce in v njem opredelil posamezne zahteve v zvezi z izvedbo predmeta javnega naročila.

Dalje gre ugotoviti, da je naročnik v razpisni dokumentaciji (Navodilih ponudnikom za pripravo ponudbe) v poglavju »6. Ponudba« navedel obrazce, ki jih mora (ustrezno izpolnjene) vsebovati predložena ponudba.

Med strankama ni sporno, da je naročnik v točki 10 izpostavljenega poglavja razpisne dokumentacije zahteval, da mora ponudba vsebovati (tudi) tehnične specifikacije. Prav tako med njima ni sporno, da vlagatelj tega dokumenta v svoji ponudbi ni predložil (v kar se je prepričala tudi Državna revizijska komisija z vpogledom v njegovo ponudbo).

Kljub določbi 6. poglavja razpisne dokumentacije pa je med strankama – upoštevajoč dejstvo, da naročnik tehničnih specifikacij ni oblikoval kot obrazca, tj. na način, da bi ga ponudniki (v določenih delih) morali izpolniti in ga podpisati – najprej sporno, ali predmetni dokument predstavlja obvezen del ponudbene dokumentacije.

Državna revizijska komisija ne more soglašati z vlagateljem, da izpostavljeno dejstvo, da naročnik ni zahteval izpolnitve in podpisa predmetnega obrazca, ponudnike razbremenjuje njihove dolžnosti predložitve zahtevanega dokumenta v ponudbi. Kakor pravilno poudarja naročnik, je določba 6. poglavja razpisne dokumentacije, v kateri je določeno, katere dokumente (obrazce) mora vsebovati ponudba, povsem jasna in nedvoumna. Predmetna določba tako po eni strani predstavlja obveznost ponudnikov, tj. da v ponudbo predložijo vse zahtevane dokumente, po drugi strani pa določa tudi okvir naročniku, ki ga mora upoštevati pri pregledu ponudb, in sicer da ravna skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), kot tudi načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), ki od njega zahteva, da dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne tolmači neupravičeno različno do različnih ponudnikov. Tudi Sodišče Evropske unije je že v več odločitvah zapisalo, da mora naročnik ravnati strogo v skladu z merili, ki jih je sam določil (glej v tem smislu npr. sodbe Sodišča Evropske unije v zadevah C-496/99 CAS Succhi di Frutta SpA, točka 115; C-336/12 Manova, točka 40; C-42/13 CEM Ambiente SpA, točka 42, pa tudi C-131/16 Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., točka 33).

Naročnik navaja, da je zahtevo po predložitvi tehničnih specifikacij določil z namenom, da bi s tem ponudniki izkazali seznanitev s tehničnimi zahtevami predmeta javnega naročila. Glede na to, da naročnik v obravnavanem primeru od ponudnikov ni zahteval predložitve drugih dokazil, s katerimi bi ti dokazovali izpolnjevanje tehničnih zahtev, je mogoče razumeti, da je naročnik predmetno zahtevo določil kot izkaz temu, da so ponudniki svojo ponudbo oddali pod pogoji in v skladu z zahtevami, določenimi v predmetnih tehničnih specifikacijah. Državna revizijska komisija se sicer strinja z vlagateljem, da so bile tehnične specifikacije del objavljene dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in so se ponudniki z njimi (lahko) seznanili že z objavo predmetnega javnega naročila (oziroma s spremembami le-teh še kasneje z objavljenimi popravki razpisne dokumentacije in naročnikovimi odgovori na vprašanja, zastavljenimi preko Portala javnih naročil). Vendar ne glede na navedeno ni mogoče zanemariti dejstva, da je naročnik v razpisni dokumentaciji jasno zahteval, da morajo biti predmetne tehnične specifikacije tudi predložene v ponudbi. Ob tem Državna revizijska komisija še dodaja, da ne drži navedba vlagatelja, da je naročnik njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno iz razloga, ker se vlagatelj s tehničnimi specifikacijami ne bi seznanil, temveč zato, ker jih vlagatelj kljub naročnikovi zahtevi, določeni v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ni predložil v ponudbi.

Glede na namen predmetne zahteve, kot ga naročnik pojasnjuje v odločitvi o zahtevku za revizijo, vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika (po vsebini) zatrjuje tudi nesmotrnost takšne zahteve (ker so se ponudniki s tehničnimi specifikacijami seznanili že z objavo javnega naročila). V kolikor gre predmetne navedbe razumeti v smeri, da vlagatelj z njimi zatrjuje neprimernost oziroma nesorazmernost te zahteve, Državna revizijska komisija, upoštevajoč dejstvo, da je v danem primeru zahtevke za revizijo vložil zoper odločitev o oddaji javnega naročila in ne zoper določbe razpisne dokumentacije, pojasnjuje, da takšne navedbe v obravnavanem revizijskem postopku ne morejo biti predmet vsebinske presoje, saj je vlagatelj z njimi, glede na procesno pravilo iz tretjega odstavka 25. člena ZPVPJN, prepozen.

Čeprav torej naročnik v danem primeru ni zahteval izpolnitve in podpisa obrazca tehničnih specifikacij ter ne glede na namen, zaradi katerega je zahteval njegovo predložitve, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v razpisni dokumentaciji (v točki 10 poglavja 6) na

povsem jasen in nedvoumen način zahteval predložitev tega dokumenta v ponudbi – česar pa vlagatelj (nesporno) ni storil.

Ne glede na to, da vlagatelj tehničnih specifikacij v ponudbi ni predložil, pa v zahtevku za revizijo dalje zatrjuje, da je v ponudbi predložil vzorec pogodbe (predložitev katerega je naročnik zahteval v točki 11 poglavja 6 razpisne dokumentacije), s čimer naj bi hkrati izpolnil tudi naročnikovo zahtevo po predložitvi tehničnih specifikacij.

Državna revizijska komisija v okviru obravnave predmetnih navedb najprej ugotavlja (kar izpostavlja tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo), da za presojo dopustnosti vlagateljeve ponudbe iz razloga manjkajočega obrazca tehničnih specifikacij, ki ga je naročnik zahteval v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ne more biti relevantna določba druge povedi iz 2. člena vzorca pogodbe, v kateri je naročnik določil:

»V primeru nasprotja med to pogodbo, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in ponudbeno dokumentacijo izvajalca, veljajo najprej določbe te pogodbe, nato določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in nato določbe ponudbene dokumentacije izvajalca, če ni v tej pogodbi izrecno navedeno drugače.«

Predmetno pogodbeno določilo namreč ureja pravilo o vrstnem redu upoštevanja veljavnosti dokumentov (pogodbe, razpisne dokumentacije, ponudbe) v primeru kolizije določb teh dokumentov, navedeno pa se, kot izpostavlja naročnik, nanaša predvsem na izvedbeno fazo, če oziroma ko bi se med izvajanjem pogodbe izkazalo, da so posamezne določbe pogodbe, razpisne dokumentacije ali ponudbe med seboj v neskladju oziroma nasprotju.

Vlagatelj dalje (smiselno) zatrjuje, da je naročnikovo zahtevo po predložitvi tehničnih specifikacij izpolnil s predložitvijo vzorca pogodbe (tudi) iz razloga, ker naj bi bila vsebina teh dveh dokumentov v delu tehničnih zahtev (povsem) enaka. Državna revizijska komisija predmetnim navedbam vlagatelja, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, ne more pritrditi.

Ob vpogledu v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila gre ugotoviti (in v tem delu pritrditi navedbam naročnika), da tehnične specifikacije med drugim vsebujejo zahtevo glede odzivnega časa – ki pa je v vzorcu pogodbe ni najti. Naročnik je namreč v tehničnih specifikacijah poleg ostalih tehničnih zahtev (za katere drži, da so navedene tudi v vzorcu pogodbe), določil še naslednjo zahtevo:

»Odzivni čas izvajalca je največ 12 ur od naročnikove prijave napake. V tem času se mora izvajalec odzvati na naročnikovo prijavo in mu podati ponudbo za izvedbo posameznega kurativnega vzdrževanja.«

Vlagatelj opozarja, da je prvotno objavljeni vzorec pogodbe vseboval določbo o odzivnem času, ki je sicer v zadnjem objavljenem vzorcu pogodbe res ni (več), vendar meni, da bi bilo kljub temu treba šteti, da je odzivni čas vsebovan tudi v zadnjem vzorcu pogodbe, ker se ta glede odzivnega časa (še vedno) sklicuje na 7. člen vzorca pogodbe.

V zvezi s predmetnimi navedbami Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda na Portal javnih naročil ugotavlja, da je naročnik v prvotno objavljeni dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila z dne 9. 7. 2025 (objavljeni na Portalu javnih naročil skupaj z obvestilom o naročilu pod št. objave JN005383/2025-EUe16/01 z dne 10. 7. 2025) glede odzivnega časa tako v tehničnih specifikacijah kot v drugem odstavku 7. člena vzorca pogodbe zapisal:

»Odzivni čas izvajalca je največ 24 ur od naročnikove prijave napake.«

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik pred potekom roka za oddajo ponudb s popravkom, objavljenim na Portalu javnih naročil pod št. objave JN005383/2025-EUe16/01-P02 z dne 27. 8. 2025, razpisno dokumentacijo (med drugim) spremenil na način, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila z dne 22. 8. 2025 spremenil odzivni čas in letega iz 24 ur skrajšal na 12 ur (od naročnikove prijave napake). Vendar gre ob tem ugotoviti, da je naročnik predmetno spremembo vnesel le v tehnične specifikacije, pri čemer pa določbe o odzivnem času (kakor že ugotovljeno) v vzorcu pogodbe, kot je veljal v času poteka roka za predložitev ponudb, ni več najti.

Vlagatelj sicer pravilno izpostavlja, da kljub temu, da določbe glede odzivnega časa ni (več) v zadnji verziji vzorca pogodbe, ta v poglavju o garanciji v tretjem odstavku 13. člena (še vedno) vsebuje naslednjo določbo:

»Za prijavo napake, odzivni čas izvajalca in čas odprave napake se uporabljajo določila 7. člena te pogodbe.«

Državna revizijska komisija ugotavlja, da citirana določba glede odzivnega časa (ter prijave napake in časa odprave napake) zgolj usmerja na določbo 7. člena vzorca pogodbe – v kateri pa odzivni čas ni (več) urejen. Na podlagi navedenega tako ni mogoče slediti razlagi vlagatelja, da pogodbeno določilo iz 13. člena vzorca pogodbe pomeni, da (zadnji) vzorec pogodbe pokriva tudi zahtevo glede odzivnega časa (tj. v kolikšnem času od naročnikove prijave napake se mora odzvati izvajalec). Kljub temu pa dalje ni mogoče soglašati z vlagateljem, da je razpisna dokumentacija zaradi dejstva, ker posamezna določba vzorca pogodbe usmerja na določbo, v kateri odzivni čas ni določen, nejasna. Ne glede na to, da pogodba o izvedbi predmeta javnega naročila odzivnega časa ne določa, je v danem primeru (kot že ugotovljeno) odzivni čas urejen v tehničnih specifikacijah. Posledično nejasnosti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče ugotoviti. Glede na takšno situacijo je namreč nedvoumno, da je glede odzivnega časa treba upoštevati zahtevo, ki jo je naročnik v zvezi s tem določil v tehničnih specifikacijah. Ob tem gre dodati, da je povsem nelogična trditev vlagatelja, da gre na podlagi naročnikove razlage v postopku pravnega varstva – tj. da določba o vrstnem redu dokumentov velja v izvedbeni fazi – zaključiti, da je ponudnik ob oddaji ponudbe zavezan k odzivnem času (ki je urejen v tehničnih specifikacijah), v primeru sklenitve pogodbe pa ne več (ker najprej velja pogodba, v kateri določbe o odzivnem času ni). Popolnoma jasno je namreč, da ponudnika tako v času oddaje ponudbe kot med izvajanjem pogodbe zavezujejo vse določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila kot tudi določbe ponudbene dokumentacije, določba o vrstnem redu upoštevanja dokumentov pa (kot že pojasnjeno) le rešuje situacije, ko so si določbe posameznih dokumentov med seboj v nasprotju in uvaja pravilo, kateri dokument ima prednost pred drugim.

Glede na jasnost naročnikove zahteve po predložitvi tehničnih specifikacij v ponudbi in glede na ugotovljeno dejstvo, da v danem primeru vzorec pogodbe – ki sicer vsebuje (ostale) tehnične zahteve naročnika, kakor so te urejene v tehničnih specifikacijah – ne vsebuje zahteve glede odzivnega časa, Državna revizijska komisija ne more pritrditi vlagatelju, da je naročnikovo zahtevo po predložitvi tehničnih specifikacij izpolnil (že) s predložitvijo vzorca pogodbe.

Prav tako se ni mogoče strinjati z vlagateljem, da je predmetno zahtevo izpolnil s predložitvijo obrazca ESPD. Kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-121/2020), skladno s tretjim odstavkom 79. člena ZJN-3 obrazec ESPD predstavlja uradno izjavo gospodarskega subjekta, da ne obstajajo razlogi za izključitev (75. člen ZJN-3) in da izpolnjuje pogoje za sodelovanje (76. člen ZJN-3), hkrati pa

zagotavlja ustrezne informacije, ki jih zahteva naročnik; poleg tega je v ESPD naveden uradni organ ali tretja oseba, odgovorna za izdajo dokazil, vključuje pa tudi uradno izjavo o tem, da bo gospodarski subjekt na zahtevo in brez odlašanja sposoben predložiti ta dokazila.

Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj s predložitvijo obrazca ESPD, s katerim je (poleg navedbe ostalih zahtevanih podatkov) podal izjavo o neobstoju izključitvenih pogojev in izpolnjevanju pogojev za sodelovanje, v konkretnem primeru ni izpolnil (tudi) naročnikove zahteve glede predložitve tehničnih specifikacij.

Državna revizijska komisija je že v več odločitvah zapisala, da je ponudnik tisti, od katerega se pričakuje, da pripravi ponudbo z ustrezno skrbnostjo in odgovornostjo, v kolikor ponudba ni pripravljena skladno z zahtevami razpisne dokumentacije, pa posledice nosi ponudnik sam. Navedeno tako obravnavanem primeru velja tudi za presojo izpolnjevanja konkretne zahteve glede predložitve tehničnih specifikacij, ki jo je naročnik jasno in nedvoumno določil v točki 10 poglavja 6 razpisne dokumentacije.

V posledici vsega navedenega je treba ugotoviti, da je naročnik v danem primeru zaradi ugotovljenega dejstva, da vlagatelj ni izpolnil zahteve po predložitvi tehničnih specifikacij, pravilno zaključil, da je njegova ponudba v izpostavljenem delu pomanjkljiva.

Kljub takšni ugotovitvi vlagatelj zatrjuje še, da bi naročnik predmetno pomanjkljivost, skladno z ZJN-3, moral kot nebistveno spregledati.

Predmetne revizijske navedbe o naročnikovi dolžnosti odprave ugotovljene pomanjkljivosti v ponudbi vlagatelja je treba presojati z vidika petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik v primeru, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti ponudniki, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da ponudniki v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od ponudnika zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti. Očitne ali nebistvene napake lahko naročnik spregleda. V šestem odstavku 89. člena ZJN-3 so določeni elementi ponudbe, ki jih (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ni dopustno dopolnjevati ali popravljati, in sicer cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV (razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3), in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Ne da bi se Državna revizijska komisija posebej opredeljevala do narave predmetne pomanjkljivosti v vlagateljevi ponudbi, je treba pojasniti, da pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravku ponudb, kot tudi spregled očitne ali nebistvene napake, ni naročnikova dolžnost, temveč gre le za možnost, za katero se naročnik lahko odloči (kar izpostavlja tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo). Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-029/2017, 018-037/2019, 018-098/2020 in 018-087/2023), da je glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 (*»lahko naročnik zahteva«*) možnost pojasnjevanja, dopolnjevanja ali popravljanja ponudbe odvisna od naročnika. Prav tako je Državna revizijska komisija (npr. v zadevi št. 018-099/2025) že pojasnila, da v petem odstavku

89. člena ZJN-3 ni najti podlage za zaključek, da bi moral naročnik ugotovljeno očitno napako spregledati, kar smiselno velja tudi za nebistveno napako. V zadnji povedi petega odstavka 89. člena ZJN-3 je namreč navedeno, da očitne ali nebistvene napake »naročnik lahko spregleda«.

Glede na to, da je torej pozivanje ponudnika k (zakonsko dopustnem) popravku ponudbe ter spregledu nebistvenih in očitnih napak v ponudbi, skladno z ZJN-3, diskrecijska pravica naročnika, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku pri pregledu ponudbe vlagatelja ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3 s tem, ko ni uporabil možnosti, ki mu jih v zvezi z odpravo pomanjkljivosti oziroma napak v ponudbah daje 89. člen ZJN-3. Na ugotovljeno ne more vplivati zatiranje vlagatelja, da naročnik v danem primeru nima diskrecijske pravice iz razloga, ker zaradi neoddaje javnega naročila vzdržuje protipravno stanje, tj. ohranitev izvedbe storitev s sedanjim izvajalcem brez razpisa. V zvezi z navedbo vlagatelja, da takšno ravnanje naročnika (torej nadaljevanje izvajanja storitev z dosedanjim izvajalcem) predstavlja celo prekršek, Državna revizijska komisija pripominja, da o tem ne odloča v revizijskem postopku postopka oddaje zadevnega javnega naročila, temveč v postopkih na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003 s sprem.). Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Državne revizijske komisije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisov (prva poved drugega odstavka 109. člena ZJN-3). Glede na navedeno bo Državna revizijska komisija v ločenem postopku in na podlagi ZP-1 proučila, ali so podani pogoji za začetek postopka o prekršku zoper naročnika.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj ni uspel izkazati, da je naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo označil za nedopustno iz razloga, ker v ponudbi ni predložil zahtevanih tehničnih specifikacij, kršil lastna določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter določbe ZJN-3.

Državna revizijska komisija je zato skladno s prvo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljev zahtevkov za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je uveljavljal tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- Ministrstvu za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.